

Sy-ll spěwał,
Pilnje džělał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwość da.

Njeh ty spěwai
Swěrnje džělał
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwność je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. P

Sserbske njeđželske łopjeno.

Budyschin

12. haprjeje 1925

Bautzen

Čištoć a nakład Šmolerjez knihicziščernje a kniharnje sap. družst. s wobm. ruk. w Budyschinje.
Wulhadža kóždu šobotu a placzi na měřaz 15 šlotych pjenježtow.

Jutrowniczkú.

Jan. 20, 19—23.

O najwjekešće, o najšbóžnišće,
hnady polniczke jutry wy!
Šwět běšće padnył, Šhrystuš je stanył.
Wješel, wješel šo, zyrkej ty!

Tak šako křesćijanstwo spěwa. Šdnyž šlónzo rano šhadža, tehdy je Jezuš s rowa stanył; tohodla wješel šo, křesćijanstwo! w přěnich čžabach křesćijanšćeje zyrkwoje křesćijenjo jutrowniczkú rano s wołanjom šo mjes šobu postrowjachu: Šhrystuš je stanył! Tehdy móžesće tajke wołanje, hdyž jo póhanški Romjan šlyšesće, wołazemu šmjercz pschinješć, dženska pošmew njewěrjazeho šwěta. Šwět jenož na row hlada a na jutrowne postrowjenje wotmolwi: Row je šluboki a čžichi, a žaštna je jeho kroma. To je žašć, na kotrejž čžłowještvo kónž wošnje. Pschetož hdyž je tamny kraj nješnaty, hdyž s žyła tu njeje, potom móže žiwe być, kaž jemu šo lubi, potom lubošć, šwěrnosć šahinje a jenož móž a lešč knježi. Do wscheho njeměra k jutram šwonny šwjatocžnje wołaja: Šhrystuš je stanył! Šdnyž čžemy tajke póšeljstwo dženska šrosymič, dyrbimy špytać, k přěnim wučomnikam teho šnješa šo wróćicž a s nimi šwjedženštu šobžimu šhonicž, hdyž bu jim jutrowne póšeljstwo wěštota, šo by tajka wěštota tež našče wutrobny napjelniła.

Wobras, kotryž čžichi pjatl nam psched duschu staji, móže na kóždu čžłowšku duschu šacžišć čžinicž. Šwólniwe čžerpjenje teho, kotryž Božu lubošć we wutrobje mějesće, tak jašnu rěč rěči, šo móže ju kóždy šrosymič. Kiž nam to pošlednje pošže, šchtož móže čžłowjeł šrosymič. Ale jutry wo potajnstwoje rěčža.

Bóh je křičowaneho šbudził; Bože čžinjenje to je, šfuk jehoz mož a lubošće, šchto pak čžył Božu móž a lubošć, Bože myšle šapschimnyč? To jenož wěra šamóže. To wschaf njerěka, šo dyrbjeli wschitko wěricž, šchtož njemóžemy wěđžecž. Wěra je něšchto wjele wjetšće, je žiwjenje, kotrejž Bóh w naš šfukuje. Wěra rěka: pschitomnosć šwojeho Boha šhonicž.

Ša wučomnikow teho šnješa to njeběšće praščenje nahlada wo šwěće, hacž móže čžłowjeł, kiž je wumrjeł, šako wožiwicž. Na to budžichu woni bjes dwěla wotmolwili, šo je to móžno. Tež šwonka křesćijanštwos je wjele powjedancžkow wo mormych, kiž šu šako wožiwili. A w čžabu přěnich wučomnikow běchu ludžo powšchitkownje teho pschewěđčenja, šo móžemy šmjercz nusowacž, rubjenštwos šako wróćzo dacž. Wučomnizy běchu tola tež pschi šbudženju Lazara pschitomni byli. Ša nich njeje tutón najwjetšchi džiw wjazny był, hacž tak někotre druge šahojenje šhoreho. Pschi tom wschěm šo jenož wo wróćčenje k šemštemu žiwjenju jedna. Ale šchto naš to štara, hacž běchu tamni čžłowjełojo dlěje abo krotšcho živi?

Ša přěnich wučomnikow šo tu wo žple druge praščenje jedna. Ša nich šnješowa šmjercz tehodla šudancžko njeběšće, dokelž jich na šachodnosć čžłowškeho žiwjenja dopomni — niz tehodla, dokelž šmjercz jim lubowaneho pschecžela bjerjesće, kotrehož njedyrbjachu něł wjazny widžecž. To wschitko, šachodnosć, šrudobu hižo dawno šnajachu bjes Jezušoweje šmjercže. Pschetož šahinjenje žiwjenja a bološć dla džělenja wot tych, kotrychž lubujemy, je tak štare kaž šlawišny čžłowještwa, ale, hacž runje mješy šwojeho žiwjenja šnajemy, nješkimy je hišćče pschewinycž šamohli. Wschitke myšle, s kotrymž čžedža čžłowjełojo šhutonosć šmjercže šazpěć, šu jenož šole měnjenja a s bojošće nastale.

Węso i pschinarodzenia lubujemy samych bo a swoje samkne żywjenje. Tęso dla bebi prjódstajicz njemóžemy, so ma nasche żywjenje ras kónza. Ale hdyž tež bebi swoje żywjenje bjes kónza prjódstajimy, tola to nasche żywjenje wostanje, nasche żywjenje se swojimi bolosciami a hrěchami. Hdy mogli tež swoje żywjenje psches kóždu mjesu podějichicž, njebychmy i tym jeho bncze pscheměnili, so żywjenje wostanje, kotrež je skónčnje smjerczi pschepodate. Sčtoha wuczini, hdyž bo próžujemy, smjercz se śwěta precžmyšlicž. Nasche żywjenje njeby psches to hinasche bylo: By po tym kaž psched tym żywjenje počne njemožy, boloscze a hrěcha bylo. Srudne by bylo, hdy by tajke żywjenje wěcžne bylo. Wěcžne żywjenje njeje potajkim sđerženje nascheho semsteho żywjenja psches wschitke cžabny, ale zyle druge żywjenje. Wěcžne żywjenje je Bože żywjenje, żywjenje wot Boha, kotrež njewuroscze nihdy i cžłowsteho żywjenja.

Sa wuczomnikow běsche Jesužowa smjercz tehodla tak cžežke potajnstwo, dokelž běchu w Jesužu żywjenje Boha sesnali. Woni njeběchu nekajsteho cžłowjeka shubili, ale teho Knjesa. Čžohodla jemu Knjes rěčachu? Wón běsche jich do noweho żywjenja pschepadził. Psched słowami teho Knjesa běsche jich śwědomje wozucžilo: Něk wědžachu, so je wschitke cžłowsteho żywjenje jenož tehodla smjerczi podějichjene, dokelž pod knježstwom hrěcha steji. A pod słowami teho Knjesa běsche jich śwědomje mēr namakało: Słowo wot wodacžy běsche jim w jeho wutrobje wucžel psched hrěchom pokazalo. W pónacžu swojeho hrěcha a we wěstocze wodawanja hrěchom běchu pschestup do Božeho żywjenja sħonili.

Druhdy mamy njewěste sacžowanie, hacž by nasche żywjenje psches swoju mjesu a wschitku rostorhanoscž cžłowsteho żywjenja i dokonjenju, i pschetraknjenju pschisčło. Hdyž budžemy hłuboko we wutrobje sapschinnjeni, abo hdyž dopominanje na pschewinjenju cžežku boloscž w duschi bo posběhnje, abo hdyž džečžo spokojowazu ruku maczerje sacžuje, potom je nam, kaž so by wschitka nusa żywjenja pschewinjena byla a hłuboko pod naschimaj nohomaj ležala. Ale sa wuczomnikow njeběsche to jenož tajke sacžowanie, kotrež je nam kaž postrowjenje i drugeho śwěta, kotrež smy jenož na poč sroymili. Pod Jesužowym skutowanjom běsche w nich myšl bo narodžila, kotraž móže Božu prawdojcz pónacž.

Ale něk běsche bo pokazalo, so běsche runje tón Knjes, kotryž běsche jich i bojoscze psched smjercžu do żywjenja pschepadził, tola sam wumrjel. To běsche wjazny hacž nowe wopokasmo sa sachodnoscz śwěta; to běsche i dobom rostamanje teho żywjenja, w kotrymž běsche bo jim poslednja myšl cžłowsteho żywjenja a potajnstwo Božeho żywjenja sħemilo. Psches Jesuža běchu nowe żywjenje dozpili, a něk dyrbjesche wón pod sakón jich kħudeho żywjenja bo pothilicž, i kotrehož běsche jich wukwobodžil? smjercz Jesuža njeběsche jenož sabinjenje wschitkich nadžijow a pschecžow, kiž běchu i bojoscžu psched smjercžu nastale, ale pschecžowjenje i tomu, sčtož běchu w śwědomju sħonili. Saničžene bu jim żywjenje w towarstwie i Bohom, żywjenje Boha sameho. Slamanje dusche, kotrež běchu wuczomnižy sħonili, běsche wjetiche hacž bychu jenož lubowaneho pschecžela sħubili; běchu swojeho Knjesa sħubili.

Wěra do horjestanjeného běsche sa wuczomnikow wěž jich śwědomja, niž so budžichu śwědomja dla bo narěčželi, so njeje móžuo, so je ión Knjes wumrjel — to woni zyle wěcže wědžachu — hdyž tež dwělowanje psches swoje myšle a sħonjenje pschewinycž móžemy, dwělowanje na naschim śwědomju móže jenož Wóh pschewinycž, pschetož śwědomje je tola knježstwo Boha w naš.

Tak daloko hacž jenož i wčipnosczu jutrowne póšestwo sħyšchimy, jo sroymicž njemóžemy. Nasche wědženje wo swěcže nam pucž sħstupi a nam pohladanje na Boha sakadži. Ale

hdyž je nasche śwědomje pod Jesužowym skutowanjom wozucžilo a mēr namakało, kotryž zylh śwět njesamóže dacž, potom wěmy, so wschitke pschecžowjenje nascheho rosoma waznoscz nima, hdyž bo wo setkaje i Bohom jedna, potom budžemy tež horjestanjeného tak wěcže, jako to jeho wuczomnižy běchu, potom jutrowne póšestwo tež w naschich wutrobach džak a wješele wubudži, so tež wot naš rěka: tuž swjebelichu bo cži wuczomnižy, so teho knjesa widžichu.

Kajku waznotu mējesche horjestawanje teho Knjesa sa śwědomje wuczomnikow? Woni njejsu jeho jenož widželi, ale su wot njeho tež nowu pschitasnju dostali: „Kaž je mje mój Wótž póšlak. tak póscželu tež ja waš. Wšmicže teho swjateho Duchu! Kotrymž wy hrěchi wodacže, tym su wodate; a kotrymž wy je sđeržicže, tym su sđeržane.“

Sčtož je počnomož Jesuža i wodawanju hrěchom sħonil, móže do horjestanjeného wěricž. Kajke pscheměnjenje, kotrež je bo psches jutrowne póšestwo w duschi wuczomnikow stalo! su wustupili, i nowym śwědomjom, kotrež njeběsche jenož mēr namakało, ale kotrež smědžesche teč druhim mēr pschijnjesč.

Wobstejnoscz jara derje snajachu, kotraž jich džełi jako hrěschnikow wot Jesuža. Ale sčtož w tym cžabny, jako běchu i tym Knjesom živi, jich wot njeho dželesche, to bu jich wobšedženstwo, jako tón Knjes wot nich džešche.

Kaž je mje mój Wótž póšlak, tak póscželu ja tež waš. Now dživ horjestawanja swoje dokonjenje namaka. Se swojimi myšlemi njebudžichu wuczomnižy nihdy tajku wěstotu dobyli. Sħanjenje by bylo, hdy bychu hladajo na smjercz teho Knjesa i tym bo troschtowali, so dyrbjachu něk na jeho město stupicž, woni, kiž běchu wot njeho wufnyli, so jeho wodacže trjebachu. A temu móžesche jenož pschincž, hdyž wopravdže horjestanjeny Knjes i nimi rěcžesche.

Kaž je mje mój Wótž póšlak, tak póscželu ja tež waš. S tuthmi słowami je horjestanjeny swoju gmejnu sažožil, kotraž je sa wschitke cžabny wobstajny pamnik jeho horjestawanja. Na tute słowa bo tež dženka hiscže sħeiscžijansa wěra sawožuje, njeje tehodla hiscže zyle jutrowne póšestwo, hdyž prajimy, so je Jesus stanyl a so hiscže dženka živy; ale to je hacle zyle jutrowne póšestwo, hdyž tež dženka sħyšchimy: Tebi su tvoje hrěchi wodate! Haj skónčnje njeje boscz, so wěmy, Kħrystus je stanyl, ale dyrbimy tež jeho żywjenja džełomni bycz. Žiwjenje horjestanjeného pač je luboscž, kotraž druhim hrěchi wodawa. W tym bo pokazže, hacž je horjestanjeny tež dženka hiscže živy mjes nami abo niž.

Horjestanjeny je živy — niž na hšach, ale w swojei gmejnie, we wutrobach tych, kiž maja žive śwědomje — džak budž Bohu, so to wěmy! Potom njemóže žaneho rjeišcheho póšestwa bycz, hacž hdyž horjestanjeny i nam praji:

Mēr budž i wami! Sħamjen. W. w Su.

Jutrowne myšle.

Kħryst je horje stanyl
A se wschej martry cžahnył,
S toho bo mamy sħadowacž,
A Kħrystuš chže naš troschtowacž,
Kyrie eleis!

Jutrowny cžab, sħožowny cžab, cžab noweho nalěcža, cžab noweho żywjenja! Tak nam w tuthych swjatyh dnjach wschudžom napschecžo klineži. Haj jutrowny cžab, sħožowny cžab, pschetož naš Ebóžnik je wot morwch stanyl, je smjercz pschewinyl a nam wěstocž a sħylnoscž dał, so móžemy i Pawołom Bohu kħwalicž: „Ssmjercz je póžrjeta do dobycža!“ Hdyže je smjercz, tvoje žahadło? Hdyže je, hela, tvoje dobycže? Bohu

Jutrowne sbudžowanje.

(2. Tim. 1, 10.)

Po swojim htošu, abo:

Budž khwalba Bohu kamemu zc.

Staj wutroba, nóz nimo je,
a klónzo sešhadžalo!
Wjcho rospomniei kej žiwjenje,
tak knjesa powitako
by, kotryž dženka pschekamat
je wrota kmjercze a bo dať
na radošč wšchemu hwetej!

Stup s rowa hrěchow, žiwjenje
kej pytaj nětko nowe!
Budž křób to wěry twojeje,
so t njebjekam by strowe
ezi sešhadžalo žedjenje
a pytať ty, sčtož horka je,
tak kšesčzan wožiwjeny!

Nět sapomń, sčtož je sesadn,
a sčtož je horka, žadaj;
sa Jesuřom čař lóždy ty
tam t njeby horie hladaj!
Eswět sčy tak jenaf sonjehaj,
na drohu t njebjekam bo staj,
hdžež namata bo Jesuř!

Hdyž kamjeń čžlchczi starošče
če czežki. Jesuř sběhne
jón, so pod kšičom wjekele
čžet hwoju kšesčzan czehnje.
Čžičń wobčežnosč wšchaf na
[Knjesa,
kiž nještej čži nasdala;
je s rowa žiwy stany!

Law s rodu Judoweho je
dženř s dobywarjom pobyt,
a jako jehnjo sabite
nam njesachodnosč dobyť,
kiž žiwjenje a prawdošč je,
hdhž po bėdženju wjedžešche
wšchěch njepsczechelow jatych.

Tuž, wutroba, sběhń t bitwoje bo,
hdhž s dobywarjom wostaf
je Jesuř! Pschewinycž chze
[wšcho
tež w tebi, dokelž dostaf
nad njepsczechelimi mōž je,
so dať čži nowe žiwjenje
by w křužbje Božej wěrnej.

Nječ čžert, hwět, kmjercž čže
[njetrašči,
so nješty we strachosčzi!
Tmōj Jesuř žiwy je, wón čži
chze pomhacž pschi křabosčzi;
wón jako mōžny dobywat
je knadnych hwěrny sakitať.
Tuž dobudžeš t nim wěšče.

Mōj Knježe Jesu sbudženy
se kmjercže, wumōž s mozy
a lešče čžertoweje ty
a kmjertneje nař próžy,
so pschichli wšchitzy t žiwjenju
my jenaf bychmy nowemu,
kiž nam by kam ty dobyť!

Budž w tutom čařu khwaleny
wot wšchitřich Božich džěczi,
a kotrymž pschewinycž dať by,
so w křabnosčzi by hwojčzi
psches twory krej. — Iwožč, Jesu, nam
ty jenaf mōž a mužnosč kam,
so my tež pschewinjemy! —

Laurentius Laurenti, 1660—1722; — jeberbščezit M. U. (se satřich
hwěarřich, čžo. 130)

budž džaf, kiž nam dobyče dawa psches nasčeho Knjesa Jesom
Křysta. Jutrowny čař, sbožowny čař, pschetož bjes
teho, sčtož je bo jutry stalo, sčtož jutry pschezo sašo s nowa
naschonyamy s žylej a wěrjazej wutrobu, bjes tutoho a tajkeho
historiskeho podawka by kšesčzanstwu prawy podložť pobrachnyť.
Jutrowny čař, sbožowny čař, pschetož nam lōžde lėto
s nowa wulku Božu hnadu a dobrotu polasa, s kotrejž je nař
hrěšnych a sakařnych čžlowjekow lubowaf a t hebi čžahnyť. —
Ale jutrowny čař tež čař noweho nalěčža a čař
noweho žiwjenja. Wontach w pschirodže pola a łufi, haje a
lěby s nowa bo saselenja a hwjeczju hwoje horjestacze po hymřim
spanju. Haj, jutrowny čař, čař noweho žiwjenja; chzemy
to my s dalofa itacž, jeli pschiroda hwojeho stworicžela psches
hwoju křabnosč khwali a čžesčzi? D nē, tež my čžujemy, so
dyrbi bo sa nař nowe žiwjenje sapočecž, jeli jutrowne myšle
w nař mōžnje a žiwe žolmja a nasčeho ducha jimaja, tež my
potom Boži dych w nař čžujemy; a Bōh je, kiž chze nař s nowa
narodžicž, wón je, kiž je nař psches Křystuřowe horjestacze
s žyla sa hwoje džěczi pschisaf. Tutōn Boži duch chze nasče
žiwjenje wobnowjecž, chze nař wot čžemnych mozow wuřwobodžicž,
kiž nař wobtnježa, chze w nař wulke džiwy Bože skutkowacž
psches horjestanjeneho Křystuřa. Haj Křystuř je, psches kotrehož

je nowe žiwjenje do hwěta pschichlo. Trjebamy jenož pschimacž,
bo jemu dowěricž a bo jemu dacž, wón nam hylnosč dawa,
wón nař t dobremu kōnzej wjedže, jeli jenož chzemy. Bjes
kruteho džela na nař kamych drje njemōža jutry w nař nastacž.
Dyrbiny bo pschedewščem próžowacž, bo wot materielneho nasčeho
čžaka wuřwobodžicž a bóle duchownemu žiwi byčž. To pschi-
wolaja nam jutry w naschim rostorhanem čžaku. Nječ Bōh
tōn Knjes hwoje žohnowanje dawa, so to wšchitzy spōsnajemy a
wopominamy, potom reka tež sa nař:

Jutrowny čař, sbožowny čař!

Kiota, f. viť.

Reka Čuprat powjeda.

(Kōnz.)

„Twať, o moja duscha, twať na Boha!
Wěra jemu křuscha, pomōž sa wšchěch ma.
Eswět roswalcže, s nami Wjerščny je!
Wjetřcha dnyli Bōh Knjes nusa njebudže!
D wěczna hwěra, sčitit we nusy,
Bomhaj, hdžež je wěra! Ty hwěrny by!“

Hody by domach w Nēmřkej, a hody by tež tam, s wotřaf
je nam hodowne hwětlo sešhadžalo. „Mam je bo džěcžo na-
rodžiko, Ešyn je nam daty, kotrehož knjeřstwo je na jeho ramjenju.
A jemu reřaju džiwny, radžicžel, Bōh mōžny, wěczny Wōcžez,
měrny řerřhta!“ Wěrřich ty to?

Wyřofi řnēh a lōřny wětr chzetaj tebye narē-
čžecž, so je wšcheho žiwjenja kōnz, so wšcho řemřeko, so wšcho
morwe, so podarmo wšcho žedjenje po řelenych honach a piřanych
kwětkach. A nēkotra čžlowřka wutroba hebi tež myřli: Wšcho
žedjenje, wšcha nadžija sa mnje řnicžena! A tajka wutroba
řdychnje czežko. —

Tajka bē tež wutroba řarurřchi, kotraž bo tamle po pucžu
psches řmjerřty řnēh wlecže! Mořy jej krawitej! Ewobleřana je
do řluntrow, psches kotrež jej řymny wětr hwřřba.

Nicžo njecžuje, niž řymu, niž bolosčž. Ta wutroba pať je
ji horza, řeliwa; wšchē řylly by bo w nej řparite!

Žaneje řylly njeronjo hlada t njebjesřim hwěřdam a bo prascha:
„Mōj Božo, čžehodla?“ Druheho řłowčžka wjazy njelnaje, jenož
tohole! Njepřytne nicžo, so bo wšchudžom hwěčža hwěčžli hodow-
neho řchtoma, so bo wšchudžom blyřcžža woczi džěczi, řhladuja
t piřanej psche hodowneho řchtoma, a njewē tež nicžo wo tym,
so tam w nēmřkej řyrotowni bo hromadža řhudži a hubjeni,
řotřiz by tam t hodownej hōřčzinje pscheprosčeni. Tola t hodow-
nemu řředowanju pschindže a pořłucha. S žyleho řředowanja
řlyřchi pať jenož to jene řłowo: „Bōh je lubosčž, Bōh lubuje
tež tebye!“ „Nje? Tež nje?“ pschawřcha bo Mariam. Pschetož
Mariam to je, tuta wobohuřka! „Bōh je lubosčž! Bōh lubuje
tež tebye!“ myřli Mariam řašo a řašo. Duscha bo ji pschi tym
řreje! Lōd wokolo njeje taje! Mariam plafa, — plafa řrēnje
řylly řašo. Je to wjazy lēť, so njeje mōhla ani řylly plafacž.
Čžlowjekowo, w kotrychž bē hodowna lubosčž, řjednocžichu bo
a nadachu telto, so mōžachmy Mariam do nasčeho řastaranja
wudowow pschijecž. — — —

Sašo bēchu hody tu. Macžerřka Mariam ředžeřche pod
hodownym řchtomom. Njewēm, sčto bo řařniřcho blyřcžesčhe,
hacž jejnej wocžzy abo hwěčži hodowneho řchtoma. Sašo bēchu
wšchitzy druřy woteřchli, řjelny: „Sa chzu tebi prařicž, čžehodla
řym tak sbožowna. Ešym wotmōřwu namatafa na to čžehodla?
žiwjenja.“

Dyrbiřch wjedžecž, so njeřřym Boha řenje s žylej wutrobu
pytafa, pschezo jenož tať, kať bo mi to hodžeřche, hacž jeho sa

mnje trjebach. Za wjedzjach drje wjele wo křesćijanstwje, móžach tež tak někotry stat s biblije s hłowu. Ale to bě kaž s kručom křebora, kotrež njeje roschkřene; njemóžech s nim nicžo započez! Boha dyrbišch nashonicž! Róždy dyrbi kam jažo žiweho Boha w šebi nashonicž! A tajke nashonjenje žiweho Boha dyrbišch do kóždeho, tež do teho najmjenšeho čehodla? žiwjenja sakadžicž, so by šo s tajkeho „čehodla“ sežinilo jene „tehodla“, tehodla, so ja lěpje a lěpje nashonju a dorosumju Božu krasnosć. My dyrbimy do noweho žiwjenja sastupicž a my dyrbimy na kóžde čehodla?, kotrež w žiwjenju nadeńdžemy, wotmolwicž móž: „Schtož pak šo teje wody napije, kotruž ja jemu dam, tomu šo wěcznje picž njesechže!“

„Haj, tak je, tak wostanje! Hamjeń!“ tak bórbotashe to s doła rěka Euphrat, kotraž bě hnuta pošluchala na to, schtož ja jej wo Mariam dopowjedach t tomu, schtož šama wjedzešche a schtož bě najprjedy mi powjedala. A wona pschistaji: „Prawi budža šo šwěczicž jako šlónzo w šwojeho Wótza kralestwjje na tym dnju, kotryž tón Anjes da.“

Na to mjelczesche. Walešche šwoje wody dale, dale mjes brjohomaj kraja, w kotrymž šo telko framnych njeskutkow stawa. Haj, rěka Euphrat bě mi hižo wjele wupowjedala. Za pošluchach tam rad na nju; wona wě czi to rjenje pomjedacž a tež rjenje předomacž t cžesczi stworicže a we wyškosći. Gusto bě jeje stawisny — kaž tež tuteje wo Mariam — šónž to wulke, dobywatške, křesćijanske wuśnacže: „A my šmy tola teho Anjesa, njech pschindže, schtož chže!“

* * *

Njedyrbjať to dołhi, dołhi cžah křesćijanom s Europy cžahnyčž t rězy Euphrat a t armeniskemu ludej!? Šda šo nam, so by to dyrbjať. Wjele, wjele je šabylo, schto to rěka, šwěrnny byčž Bohu, a je šabylo, so wšcho, schtož nam napšchecžimo steji w žiwjenju, jenož tomu šluzi, so bychmy pschischi bliže a bliže t Bohu.

Zyrkej a stat.

Wschudžom wojowanje mjes statom a zyrkwju, tak tež tušwilu wošebje w Čžěsto-šlowakškej. To wuśhadža pschede wšchěm s teho, šo tam wulka mješčenža ludow a tuž tež wěrywusnacžow, a tuž tež mješčenža tajkich, kotsiž šwojeje zyrkwi šwěru džerža, a tajkich, kotsiž šu s zyrkwje wustupili. — Šo lieženju l. 1922 bydli w Čžěsto-šlowakškej 12 700 000 ludži; nimale połojza — 48,1 proz. — šu Čžehojo, mjenujžy 4 600 000; Šslowakow je jich 2 100 000 abo 15,3 %; Němzow 3 500 000 abo 24 %. Do šbytkla — 12½ % — džela šo Wuheršyž, Wukrajenjo, Židža a Polazny. Wjazny hačž tšezina wobhydlestwa njeje potajskim čžěsto-šlowakška, a tola wjedže Čžěsto-šlowakška wojowanje pschecžimo mješčinam. A t tutemu wojowanju nětk wojowanje mjes statom a zyrkwju. Š nastorkom je byť pschede wšchěm pastyrski list katolškich šlowakškich biskopow, s kotrymž biskopja wšchěm wěryžym katolikam sakasuja, pschisšluschecž šjenocženštwam, kotrež šu pschecžimo zyrkwi, wošebje šozialistškim šjenocženštwam; biskopjo hroža, šo teho, kotryž njepošlucha, wot šwjatych šakramentow wuśamknu. Dofelž šu wozjerjo stata šwjetscha šozialistjo, šakrocži stat pschecžimo biskopam — mjes druhimi je minister šwonkownych naležnosćow, dr. Benesch, šozialista, prezident Masaryk je s zyrkwje wustupil. — Wjazny s tnych duchownych, kotsiž běchu pastyrski list s kłětki cžitali, bu do jastwa cžibnjonych; po pošlednich powěšczach je stat 36 šlowakškich mješchnikow s tym křostalo, šo je jim hačž dotal wot stata płacženu podpjeru wšak. Šozialistow podpjeraju w tutym wojowanju pschecžimo zyrkwi čžěšy Šokoljo, kotsiž šu hrosyli, šo s zyrkwje wustupja. —

Š temu pschidželi šo druge štraščne šraženje mjes statom a zyrkwju. Štat je drugi šwjaty džei hodow, jutrow, šwjatkow wotštronik, hačž runje šebi tež n. psch. industrija žadasche, šo by 2. šwjaty džei wobšhowany byť, dofelž hižo nusny ša duchowne a cžělné wodnyčnjenje a wozčerstwjenje cžłowjeka. Wěšo bě katolški lud pschecžimo tajkemu kaženju wulšich křesćijanskich šwjatych dnjow. — Najprjedy postuji Rušowka, a to křětro radikalnje, pschecžimo křesćijanskim šwjatym dnjam, potom Šolska a nětk Čžěsto-šlowakška. Šladajmy šo, šo tež my tutej „natkowazej khorosći“ njepodležimy! Wona móže šmjertna byčž kaž ša štat tak ša žyly lud.

— Šakške krajne konšistorstwo je patronaty městow, kotrež mješachu je jako wyschnosć, šběhnyšo, šo škožuju po wulšostatnej wustawje. Měšta běchu šo na wyschšchi šarjadowanški šud (Oberverwaltungsgericht) wobrocžile; tutón je roššudžik, šo nima prawa ša tutu naležnosć. Š tym šu patronaty městow šběhnjene.

Wschelle s bliska a s daloka.

Šrodžisčezanska wošada witašche schtwórk, 2. haprleje šwojeho noweho šararja t. šararja Šrawza do wošady a do šatšeho domu. Na wošadnych mjesach postrowi jeho a jeho mandželštu wošadne sastupjetštwó se šwojim městopschědšydu t. Günzelom. W Něchornju witašche jeho žyła wošada w šwjedženskim cžahu, wošebje tež Šserbjo a šerbškej towaštwje. Dołhi cžah čžehnjeshche na to horje do Šrodžisčezna na šatški dwór, hžžez noweho šararja postrowi tuchwilny šastarať wošady, šnjesh šarať Wyrzacž. Městopschědšyda dowjedže šararja a mandželštu do šatšeho domu, na kotrymž šo tuchwilu wobšchěrne wobnowjenške džela dokonjeju, a pschepoda jimaj powitanški dar. Nowy šnjesh šarať wotmolwi s džakom a je šłowom biblije, kaž bě to tež wšchěm witažym pschezo šłowčžo porěczal. Šnjesh šantor Šetrif se šwojim mužškim khorom a runje tak tež někotre Droždžisške hólžy a hólžy šanješechu na šatškim dworje nowemu šararjei dwaj rjanej špěwaj. Šastupjerjo wošady pobychu ššoncžnje hišchže na šarje hromadže. — Wotmončžku bu nowy t. šarať šapokasany, a to na němškej Božej šluzbje wot t. tajn. zyrkw. rady Šosenkranza, na šerbškej wot t. šar. Štróšata-Šetlicžanšeho.

Zyrkej a šchřěšapar (Štundšunt).

W Šipštu je šchřěšapar postajeny, kotryž ma šrijedžnu Němštu s powjesčžemi šastaracž (mitteldeutscher Sender). Zyrkej šo njeje šondžika ale je šo prózowala, tutón tež ša šebje wužitwacž. Šchřěšaparje dyrbja tež wošebje tomu šluzicž, šo by šo kulturne žitowjenje špěchowalo; tež šo šamo wě, šo dyrbja tež na nabožinu džitwacž, a džitwaja tež.

Šistowanje.

Šserbška přěd. šonj. ša Quasimod. — T. w B. ša Šiš. D. — B. w B. ša Šub.

W o s j e w j e n j e.

Šserbška přědatška konferenža.

Ša šrijedu po jutrach, dopoldnja s bypšom 10 hodž. prošča šo wšchitžy šastojšyžy bratšja do šhromadžisny hłowneje konferenžy. Šeli šu wotrjady, šo konferenža po móžnosći pschitrotiči. Naležnje šo prošy, šo bychu šo wšchě šobuštawy tež popošdnju na pošedženju „Macžizy“ wobdželike.

Šamolšwity redaktor: šarať Wyrzacž w Šofacžicach.